

SJUTTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 28 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 2 Mos 32:15–24, 30–34

Mose steg ned från Sinai berg, och han hade med sig vittnesbördets två tavlor. Och på tavlornas båda sidor var skrivet; både på den ena sidan och på den andra var skrivet. Och tavlorna var gjorda av Gud, och skriften var Guds skrift, inristad på tavlorna.

När Josua nu hörde hur folket skrek, sade han till Mose: »Krigsrop hörs i lägret.« Men han svarade: »Det är inte segerrop som hörs, inte heller är det ett ropande som efter nederlag. Det är sång jag hör.«

När sedan Mose kom närmare lägret och fick se kalven och dansen, upptändes hans vrede, och han kastade tavlorna ifrån sig och slog sönder dem nedanför berget. Sedan tog han kalven som de hade gjort och brände den i eld och krossade den till stoft. Detta strödde han i vattnet och gav det åt Israels barn att dricka. Och Mose sade till Aron: »Vad har folket gjort dig, eftersom du har förmått dem att begå en så stor synd?«

Aron svarade: »Min herres vrede må inte upptändas. Du vet själv att detta folk är ont. De sade till mig: 'Gör oss en gud som kan gå framför oss. Ty vi vet inte vad som har hänt med denne Mose, honom som förde oss upp ur Egyptens land.' Då sade jag till dem: 'Den som har guld må ta det av sig.' Och de gav det åt mig. Och jag kastade det i elden, och så kom kalven till.«

Dagen därefter sade Mose till folket: »Ni har begått en stor synd. Jag vill nu stiga upp till Herren och se till, om jag kan bringa försoning för er synd.« Och Mose gick tillbaka till Herren och sade: »Ack, detta folk har begått en stor synd. De har gjort sig en gud av guld. Men förlåt dem nu deras synd. Vill du inte göra det, så utplåna mig ur boken som du skriver i.«

Men Herren svarade Mose: »Den som har syndat mot mig, honom skall jag utplåna ur min bok. Gå nu och för folket dit jag har sagt dig. Se, min ängel skall gå framför dig. Men när min hemsökelses dag kommer, skall jag hemsöka dem för deras synd.«

Responsoriepsalm Ps 106:19–23 (R. 1a)

R. Tacka Herren, ty han är god
eller: Halleluja.

De gjorde en kalv vid Horeb
och tillbad en gjuten gudabild,
de bytte bort sin ära
mot bilden av en oxe som äter gräs. R.

De glömde Gud, sin frälsare,

som hade gjort så stora ting i Egypten,
så underbara verk i Hams land,
så fruktansvärda gärningar vid Röda havet. R.

Då hotade han att förgöra dem,
men Mose, den man som han hade utvalt,
trädde fram som medlare inför honom
för att avvända hans vrede,
så att den inte skulle fördärva. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 2 Mos 32:15–24, 30–34

Mose gick ner från berget och bar med sig de två tavlor han hade fått som ett förbundstecken, tavlor med skrift på båda sidorna: det var skrivet både på framsidan och på baksidan. Tavlorna var Guds verk, och skriften som var inristad på dem var Guds skrift.

Josúa hörde hur folket skrek och ropade, och han sade till Mose: "Det hörs stridslarm i lägret!" Mose svarade:

"Det är inte segerrop
och inte besegrades klagan,
det är ljudet av sång jag hör!"

Då Mose kom närmare lägret och fick se tjurkalven och dansandet, blev han så förbittrad att han kastade ifrån sig tavlorna och slog dem i stycken vid bergets fot. Kalven som de hade gjort brände han och malde till stoft. Det strödde han i vattnet och lät israeliterna dricka det.

Mose sade till Aron: "Vad har detta folk gjort dig, eftersom du har fått dem att synda så grovt?"

Aron svarade: "Var inte vred, herre! Du vet själv hur de dras till det som är ont. De sade till mig: Gör oss en gud som kan gå framför oss! Vi vet inte vart den där Mose har tagit vägen, han som förde oss ut ur Egypten. Då sade jag till dem: Den som har någonting av guld skall ta det av sig, och de gav det åt mig. Jag kastade det i elden, och så kom kalven till."

Nästa dag sade Mose till folket: "Ni har begått en svår synd. Nu skall jag gå upp till Herren och försöka vinna försoning för er synd." Och Mose gick tillbaka till Herren och sade: "Detta folk har begått en svår synd, de har gjort sig en gud av guld. Om du ändå ville förlåta deras synd! Utplåna annars mitt namn ur din bok!"

Herren svarade Mose: "Den som har syndat mot mig skall jag utplåna ur min bok. Gå nu och led folket dit jag har sagt dig! Min ängel skall gå framför dig. Men den dag kommer då jag skall gå till rätta med dem för deras synd."

Så straffade Herren folket för att de hade gjort kalven, den som Aron gjorde.

Responsoriepsalm Ps 106:19–23 (R. 1a)

R. Tacka Herren, ty han är god *eller* Halleluja.

De gjorde en kalv vid Horeb
och tillbad en gjuten gudabild,
de bytte bort sin ära
mot bilden av en ox som äter gräs. R.

De glömde Gud, sin frälsare,
som hade gjort så stora ting i Egypten,
så underbara verk i Hams land,
så fruktansvärda gärningar vid Röda havet. R.

Då hotade han att förgöra dem,
men Mose, som han utvalt, ställde sig i vägen
för att avvända hans vrede,
så att den inte skulle fördärva. R.

Halleluja Jak 1:18

V. Fadern har fött oss till liv genom sanningens ord,
till att bli den första skörd han får från dem han har skapat.

Evangelium Matt 13:31–35

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Himmelriket är som ett senapskorn som en man sår i sin åker. Det är det minsta av alla frön, men när det har växt upp är det större än alla örter och blir till ett träd, så att himlens fåglar kommer och bygger bo bland grenarna.«

Han använde också en annan liknelse: »Himmelriket är som en surdeg som en kvinna arbetar in i tre mått mjöl; till slut blir alltsammans syrat.«

Allt detta sade Jesus till folket i liknelser, och han talade enbart i liknelser till dem, för att det som sagts genom profeten skulle uppfyllas: *Jag skall låta min mun tala i liknelser, jag skall ropa ut vad som har varit dolt sedan världens skapelse.*

TISDAG DEN 29 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 2 Mos 33:7–11; 34:5b–9, 28

Mose hade för sed att ta tältet och slå upp det ett stycke utanför lägret. Och han kallade det »uppenbarelsetältet«. Och var och en som ville rådfråga Herren måste gå ut till uppenbarelsetältet utanför lägret. Och så ofta Mose gick ut till tältet, stod allt folket upp, och var och en ställde sig vid ingången till sitt tält och såg efter Mose, tills han hade kommit in i tältet. Och så ofta Mose kom in i tältet, steg molnstoden ned och blev stående vid ingången till tältet. Och han talade med Mose. Och allt folket såg molnstoden stå vid ingången till tältet. Då föll allt folket ned och tillbad, var och en vid ingången till sitt tält. Och Herren talade med Mose ansikte mot ansikte, som

när den ena människan talar med den andra. Sedan vände Mose tillbaka till lägret. Men hans tjänare Josua, Nuns son, en ung man, lämnade inte tältet.

Och han ställde sig där nära intill honom och åkallade Herrens namn. Och Herren gick förbi honom, där han stod, och utropade: »Herren! Herren! — en Gud, barmhärtig och nådig, långmodig och stor i mildhet och trofasthet, som bevarar nåd mot tusenden, som förlåter missgärning och överträdelse och synd, men som ingalunda låter någon bli ostraffad, utan hemsöker fädernas missgärning på barn och barnbarn och efterkommande i tredje och fjärde led.«

Då böjde Mose sig med hast ned mot jorden och tillbad och sade: »Om jag har funnit nåd för dina ögon, Herre, så må Herren gå med oss. Ty nog är det ett hårdnackat folk, men du vill ju förlåta oss vår missgärning och synd och ta oss till din arvedel.«

Och han blev kvar där hos Herren i fyrtio dagar och fyrtio nätter, utan att äta och utan att dricka. Och han skrev på tavlorna förbundets ord, de tio orden.

Responsoriepsalm Ps 103:6–13 (R. 8a)

R. Nådig och barmhärtig är Herren.

Herren gör rättfärdighetens verk
och skaffar rätt åt alla förtryckta.

Han visade Mose sina vägar,
Israels barn sina gärningar. R.

Barmhärtig och nådig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.

Han går inte ständigt till rätta
och vredgas inte för evigt. R.

Han handlar inte med oss efter våra synder
och vedergäller oss inte efter våra missgärningar.

Ty så hög som himlen är över jorden,
så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom. R.

Så långt som öster är från väster
låter han våra överträdelser vara från oss.

Som en fader förbarmar sig över barnen,
så förbarmar sig Herren över dem som fruktar honom. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 2 Mos 33:7–11; 34:4–9, 28

Mose brukade ta tältet och slå upp det utanför lägret, ett gott stycke därifrån. Han kallade det uppenbarelsetältet. Var och en som sökte råd hos Herren fick gå ut till uppenbarelsetältet utanför lägret.

Varje gång Mose gick ut till tältet reste sig alla och stod var och en vid ingången till sitt tält och såg efter honom, tills han hade gått in i tältet. Och när Mose hade gått in sänkte molnspelaren sig och blev stående framför ingången, och Herren talade med Mose. Då folket såg molnspelaren stå framför ingången till tältet reste de sig alla och bugade sig djupt, var och en vid ingången till sitt tält. Och Herren talade till Mose ansikte mot ansikte, som en människa talar till en annan. Sedan gick Mose tillbaka till lägret, men hans medhjälpare Josúa, Nuns son, en ung man, lämnade aldrig tältet.

Mose högg ut två stentavlor, likadana som de första. Han gick upp på Sinaiberget, så som Herren hade befallt, och han tog med sig de båda stentavlorna. Då steg Herren ner i ett moln. Mose ställde sig nära honom och åkallade Herren. Och Herren gick förbi honom och ropade: "Herren, Herren är en barmhärtig och nådig Gud, sen till vrede och rik på kärlek och trofasthet. Han håller fast vid sin kärlek mot tusenden, han förlåter synd och skuld och brist men lämnar inte den skyldige ostraffad utan låter straffet för fädernas skuld drabba barn och barnbarn intill tredje och fjärde led." Mose föll genast på knä, böjde sig till jorden och tillbad. Han sade: "Om jag har din gunst, Herre, så gå mitt ibland oss, fastän detta är ett styvnackat folk, och förlåt vår skuld och vår synd och gör oss till din egendom."

Mose var kvar hos Herren i fyrtio dagar och fyrtio nätter, utan att äta eller dricka. Och han skrev förbundsvillkoren, de tio budorden, på tavlorna. Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 103:6–13 (R. 8a)

R. Barmhärtig och nådig är Herren.

Herren gör rättfärdighetens verk
och skaffar rätt åt alla förtryckta.
Han visade Mose sina vägar,
Israels barn sina gärningar. R.

Barmhärtig och nådig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.
Han går inte ständigt till rätta
och vredgas inte för evigt. R.

Han handlar inte med oss efter våra synder
och vedergäller oss inte efter våra missgärningar.
Ty så hög som himlen är över jorden,
så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom. R.

Så långt som öster är från väster
låter han våra överträdelser vara från oss.
Som en fader förbarmar sig över barnen,
så förbarmar sig Herren över dem som fruktar honom. R.

Halleluja

V. Säden är Guds ord, den som sår är Kristus;
alla som finner honom får det eviga livet.

Evangelium Matt 13:36–43

Vid den tiden lät Jesus folket gå och återvände hem. Hans lärjungar kom då till honom och sade: »Förklara liknelsen om ogräset i åkern för oss.« Han svarade: »Den som sår den goda säden är Människosonen, åkern är världen, den goda säden är rikets barn och ogräset är det ondas barn. Fienden som sådde det är djävulen. Skördetiden är världens slut, och skördefolket är änglarna. Som när ogräset rensas bort och eldas upp skall det bli vid världens slut. Människosonen skall sända ut sina änglar, och de skall rensa hans rike från alla som förleder människorna och bryter mot lagen, och de skall kasta dem i den brinnande ugnen. Där skall man gråta och skära tänder. Och då skall de rättfärdiga lysa som solen, i sin faders rike. Hör, du som har öron.«

ONSDAG DEN 30 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 2 Mos 34:29–35

Mose steg ned från Sinai berg, och han hade vittnesbördets två tavlor med sig. Han visste inte att sitt ansiktes hy hade blivit strålande av att han hade talat med Gud. Och när Aron och alla Israels barn såg hur Moses ansiktes hy strålade, var de rädda för att komma nära honom. Men Mose ropade till dem. Då vände Aron och menighetens alla hövdingar tillbaka till honom, och Mose talade till dem. Därefter kom alla Israels barn fram till honom, och han gav dem alla de bud som Herren hade förkunnat för honom på Sinai berg. Och när Mose hade slutat sitt tal till dem, hängde han en slöja för sitt ansikte. Men så ofta Mose skulle träda inför Herrens ansikte för att tala med honom, lade han av slöjan, tills han åter gick ut. Och sedan han hade kommit ut, förkunnade han för Israels barn det som hade blivit honom befallt. Då såg Israels barn varje gång hur Moses ansiktes hy strålade, och Mose hängde då åter slöjan över sitt ansikte, tills han ånyo skulle gå in för att tala med honom.

Responsoriepsalm Ps 99:5–7, 9 (R. jfr 9c)

R. Helig är Herren vår Gud.

Upphöj Herren, vår Gud,
och tillbed vid hans fotapall.
Ty han är helig. R.

Mose och Aron var bland hans präster
och Samuel bland dem som åkallade hans namn;

de ropade till Herren, och han svarade. R.

Han talade till dem i molnstoden.
De höll hans vittnesbörd
och den lag som han gav dem. R.

Upphöj Herren, vår Gud,
och tillbed inför hans heliga berg.
Ty Herren, vår Gud, är helig. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 2 Mos 34:29–35

När Mose gick ner från Sinaiberget och hade med sig förbundstecknet, de två tavlorna, utgick det en strålgans från hans ansikte, därför att han hade talat med Gud, men han märkte det inte. Då Aron och alla israeliterna såg strålgansen från Moses ansikte vågade de inte komma emot honom. Men Mose ropade på dem, och då kom Aron och alla hövdingarna i menigheten till honom, och han talade med dem. Sedan kom alla israeliterna fram, och Mose gav dem alla de befallningar som han hade fått av Herren på Sinaiberget.

När Mose hade talat satte han en mask för ansiktet. Varje gång Mose trädde fram inför Herren för att tala med honom tog han av masken tills han gick ut igen. När han hade kommit ut talade han om för israeliterna vad Herren hade befallt. Då såg israeliterna hur Moses ansikte strålade, och Mose satte masken för ansiktet tills han åter skulle gå in och tala med Herren.

Responsoriepsalm Ps 99:5–7, 9 (R. jfr 9c)

R. Helig är du, Herre, vår Gud.

Upphöj Herren, vår Gud,
och tillbed vid hans fotapall.
Ty han är helig. R.

Mose och Aron var bland hans präster
och Samuel bland dem som åkallade hans namn,
de ropade till Herren och han svarade.
Han talade till dem i molnpelaren,
de höll hans vittnesbörd och den lag som han gav dem. R.

Upphöj Herren, vår Gud,
och tillbed inför hans heliga berg.
Ty Herren, vår Gud, är helig. R.

Halleluja Joh 15:15b

V. Jag kallar er vänner, säger Herren,
ty jag har låtit er veta
allt vad jag har hört av min fader.

Evangelium Matt 13:44–46

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Himmelriket är som en skatt som ligger gömd i en åker. En man hittar den och gömmer den igen, och i sin glädje går han och säljer allt han äger och köper åkern.

Med himmelriket är det också som när en köpman söker efter fina pärlor. Om han hittar en dyrbar pärla, går han och säljer allt han äger och köper den.«

TORSDAG DEN 31 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 2 Mos 40:16–21, 34–38

Mose gjorde i alla avseenden så som Herren hade befallt honom. Så blev då tabernaklet uppsatt i första månaden av andra året, på första dagen i månaden. Då satte Mose upp tabernaklet. Han lade ut dess fotstycken, ställde fast dess bräder, sköt in dess tvärstänger och satte upp dess stolpar. Och han bredde täcket över tabernaklet och lade ovanpå täcket dess överdrag, allt så som Herren hade befallt Mose. Och han tog vittnesbördet och lade det in i arken och satte stängerna på arken. Och han satte nådstolen ovanpå arken. Sedan förde han arken in i tabernaklet och satte upp förlåten som skulle hänga framför arken och hängde så för vittnesbördets ark, allt så som Herren hade befallt Mose.

Då övertäckte molnskyn uppenbarelsetältet, och Herrens härlighet uppfyllde tabernaklet. Och Mose kunde inte gå in i uppenbarelsetältet, eftersom molnskyn vilade över det och Herrens härlighet uppfyllde tabernaklet. Och så ofta molnskyn höjde sig från tabernaklet, bröt Israels barn upp. Så gjorde de under hela sin vandring. Men så länge molnskyn inte höjde sig, bröt de inte upp utan stannade ända till den dag då den åter höjde sig. Ty Herrens molnsky vilade om dagen över tabernaklet, och om natten var eld i den. Så var det inför alla Israels barns ögon under hela deras vandring.

Responsoriepsalm Ps 84:3–5, 6a, 8a, 11 (R. 2)

R. Hur ljuvlig är inte din boning, Herre Sebaot!

Min själ längtar och trängtar
efter Herrens gårdar,
min själ och min kropp jublar mot levande Gud. R.

Ty sparven har funnit ett hus
och svalan ett bo åt sig,
där hon kan lägga sina ungar:

dina altaren, Herre Sebaot,
min konung och min Gud. R.

Saliga de som bor i ditt hus,
de lovar dig ständigt.
Saliga de människor som finner sin kraft i dig,
deras kraft växer till mer och mer. R.

Ty en dag i dina gårdar
är bättre än tusen andra,
jag vill hellre vakta dörren i min Guds hus
än vistas i de gudlösas hyddor. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 2 Mos 40:16–21, 34–38

Mose gjorde i allt så som Herren hade befallt honom. På den första dagen av det andra årets första månad blev boningen rest. Mose satte upp boningen, lade socklarna på plats, reste bräderna, sköt in reglarna och satte upp stolparna. Han bredde ut tältet över boningen och lade tältöverdraget ovanpå, så som Herren hade befallt Mose.

Mose tog förbundstecknet och lade det i arken och satte bärstängerna på den och lade locket ovanpå arken. Sedan förde han in arken i boningen, hängde upp det skylande förhänget och skärmade så av arken med förbundstecknet, så som Herren hade befallt Mose.

Ett moln täckte uppenbarelsetältet, och Herrens härlighet fyllde boningen. Mose kunde inte gå in i uppenbarelsetältet, ty molnet vilade över det och Herrens härlighet fyllde boningen. Varje gång molnet höjde sig från boningen bröt israeliterna upp och fortsatte sin vandring. Om molnet inte höjde sig bröt de inte upp – inte förrän det höjde sig. Herrens moln vilade över boningen om dagen, och om natten lyste en eld i molnet inför israeliternas ögon under hela deras vandring. Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 84:3–5, 6a, 8a, 11 (R. 2)

R. Hur ljuvlig är inte din boning, Herre Sebaot!

Min själ längtar och trängtar efter Herrens gårdar,
min själ och min kropp jublar mot levande Gud.
Ty sparven har funnit ett hus
och svalan ett bo där hon kan lägga sina ungar:
dina altaren, Herre Sebaot,
min konung och min Gud. R.

Saliga de som bor i ditt hus,

de lovar dig ständigt.
Saliga de människor som finner sin kraft i dig,
deras kraft växer till mer och mer. R.

Ty en dag i dina gårdar
är bättre än tusen andra,
jag vill hellre vakta dörren i min Guds hus
än vistas i de gudlösas hyddor. R.

Halleluja

Jfr Apg 16:14b

V. Herre, öppna våra hjärtan,
så att vi lyssnar till Jesu Kristi ord.

Evangelium

Matt 13:47–53

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Med himmelriket är det också som när man lägger ut ett nät i sjön och får fisk av alla slag i det. När det är fullt drar man upp det på stranden och sätter sig ner och samlar den goda fisken i korgar och kastar bort den dåliga. Så skall det bli vid världens slut. Änglarna skall gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga och kasta dem i den brinnande ugnen. Där skall man gråta och skära tänder. Har ni förstått allt detta?» — »Ja«, svarade de, och då sade han: »Varje skriftlärd som har blivit himmelrikets lärjunge är alltså som en välbärgad man som ur sitt förråd kan ta fram både nytt och gammalt.« När Jesus hade avslutat sina liknelser, lämnade han trakten.

FREDAG DEN 1 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 3 Mos 23:1, 4–11, 15–16, 27, 34b–37

Herren talade till Mose och sade: »Dessa är Herrens högtider, de heliga sammankomster som ni skall utlysa på bestämda tider: I första månaden, på fjortonde dagen i månaden, vid aftontiden, är Herrens påsk. Och på femtonde dagen i samma månad är Herrens osyrade bröds högtid. Då skall ni äta osyrat bröd, i sju dagar. På den första dagen skall ni hålla en helig sammankomst. Ingen arbetssyssla skall ni då göra. Och ni skall offra eldsoffer åt Herren i sju dagar. På den sjunde dagen skall åter hållas en helig sammankomst. Ingen arbetssyssla skall ni då göra.

Tala till Israels barn och säg till dem: 'När ni kommer in i det land som jag vill ge er och ni bärgar in dess skörd, då skall ni bära till prästen den kärve som är förstlingen av er skörd. Och den kärven skall han vifta inför Herrens ansikte, för att ni må bli välbehagliga. Dagen efter sabbaten skall prästen vifta den.

Sedan skall ni räkna sju fulla veckor från dagen efter sabbaten, från den dag då ni bar fram viftofferskärven. Femtio dagar skall ni räkna intill dagen efter den sjunde sabbaten. Då skall ni bära fram ett offer av den nya grödan åt Herren.

Men på tionde dagen i samma sjunde månad är försoningsdagen. Då skall ni hålla en helig sammankomst, och ni skall då spåka er. Och ni skall offra eldsoffer åt Herren.

På femtonde dagen i samma sjunde månad är Herrens lövhyddohögtid, i sju dagar. På den första dagen skall man hålla en helig sammankomst. Ingen arbetssyssla skall ni då göra. I sju dagar skall ni offra eldsoffer åt Herren. På den åttonde dagen skall ni hålla en helig sammankomst och skall offra eldsoffer åt Herren. Då är högtidsförsamling. Ingen arbetssyssla skall ni då göra.

Dessa är Herrens högtider, vilka ni skall utlysa som heliga sammankomster och på vilka ni skall offra eldsoffer åt Herren, brännoffer och spisoffer, slaktoffer och drickoffer, varje dag de för den dagen bestämda offren.’ »

Responsoriepsalm Ps 81:3–6b, 10–11b (R. 2a)

R. Höj glädjerop till Gud, vår starkhet.

Stäm upp lovsång och slå på pukor,
spela på välklingande lyror och på harpor.
Stöt i basun vid nymånaden,
vid fullmånen, på vår högtidsdag. R.

Ty detta är en stadga för Israel,
en lag från Jakobs Gud.
Detta gav han Josef i befallning,
när han drog ut mot Egypten. R.

Hos dig skall inte finnas någon annan gud,
du skall inte tillbe någon främmande gud.
Jag är Herren, din Gud,
som har fört dig upp ur Egypten. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 3 Mos 23:1, 4–11, 15–16, 27, 34b–37

Herren talade till Mose:

Detta är Herrens högtider, heliga sammankomster, som ni skall utlysa på bestämda tider. I första månaden, på fjortonde dagen i månaden, mellan skymning och mörker, är det Herrens påsk. Och på femtonde dagen i samma månad firas det osyrade brödets högtid till Herrens ära. I sju dagar skall ni äta osyrat bröd. Den första dagen skall ni hålla en helig sammankomst; då får ni inte utföra några sysslor. I sju dagar skall ni offra eldoffer åt Herren, och på den sjunde dagen skall det hållas en helig sammankomst; då får ni inte utföra några sysslor.

Herren talade till Mose:

Säg till israeliterna: När ni kommer in i landet som jag skall ge er och bärgar grödan, skall ni bära den första kärven av er skörd till prästen, som skall lyfta upp

den inför Herren för att ni skall behaga honom. Dagen efter sabbaten skall prästen lyfta upp kärven.

Sedan skall ni låta det gå sju fulla veckor från dagen efter sabbaten, från den dag då ni bar fram den kärve som lyfts upp till offer. Ni skall räkna femtio dagar till och med dagen efter den sjunde sabbaten. Då skall ni bära fram ett matoffer av den nya skörden till Herren.

På tionde dagen i samma månad, den sjunde, infaller försoningsdagen. Då skall ni hålla en helig sammankomst, spåka er och offra eld-offer åt Herren.

På femtonde dagen i samma månad, den sjunde, infaller Herrens lövhyddefest, som varar i en vecka. Den första dagen är det en helig sammankomst, då får ni inte utföra några sysslor. Under sju dagar skall ni offra eldoffer åt Herren, och på den åttonde dagen skall ni hålla en helig sammankomst och offra eldoffer åt Herren. Då är det en högtidssamling, och ni får inte utföra några sysslor. Dessa är Herrens högtider, som ni skall utlysa som heliga sammankomster, då ni skall offra eld-offer åt Herren, brännoffer och matoffer, slaktoffer och dryckesoffer, varje dag det som är bestämt.

Responsoriepsalm Ps 81:3–6b, 10–11b (R. 2a)

R. Hög glädjerop till Gud, vår styrka!

Stäm upp lovsång och slå på pukor,
spela på välklingande lyror och harpor.
Stöt i basun vid nymånaden,
vid fullmånen, på vår högtidsdag. R.

Ty detta är en stadga för Israel,
en lag från Jakobs Gud.
Detta gav han Josef i befallning,
när han drog ut ur Egypten. R.

Hos dig skall inte finnas någon annan gud,
du skall inte tillbe någon främmande gud.
Jag är Herren, din Gud,
som har fört dig upp ur Egypten. R.

Halleluja 1 Pet 1:25

V. Herrens ord består i evighet.
Det är detta ord som har förkunnats för er.

Evangelium Matt 13:54–58

Vid den tiden kom Jesus till sin hemstad, och där undervisade han i synagogan, så att man häpnade och sade: »Varifrån kommer den mannens visdom och underverk? Är det inte snickarens son? Heter inte hans mor Maria och hans bröder Jakob och

Josef och Simon och Judas? Och bor inte alla hans systrar här hos oss? Varifrån har han då allt detta?» Så blev han en stötesten för dem. Men Jesus sade till dem: »En profet blir ringaktad bara i sin hemstad och i sitt hem.« Och han gjorde inte många underverk där, eftersom de inte ville tro.

LÖRDAG DEN 2 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 3 Mos 25:1, 8–17

Herren talade till Mose på Sinai berg och sade: »Du skall räkna sju årsveckor, det är sju gånger sju år, så att tiden för de sju årsveckorna blir fyrtionio år. Då skall du i sjunde månaden, på tionde dagen i månaden, låta blåsa i larmbasun. På försoningsdagen skall ni blåsa i basun över hela ert land. Och ni skall helga det femtionde året och utropa frihet i landet för alla dess inbyggare. Det skall vara ett jubelår för er. Var och en av er skall då återfå sin arvsbesittning, var och en av er skall återfå sin släktegendom. Ett jubelår skall detta femtionde år vara för er. Då skall ni inte så något, och vad som då växer upp av spillsäden skall ni inte skörda, och ni skall då inte bärga era oskurna vinträd. Ty det är ett jubelår; heligt skall det vara för er. Från själva marken skall ni hämta er föda, av dess avkastning.

Under ett sådant jubelår skall var och en av er återfå sin arvsbesittning. Om ni alltså säljer något åt er nästa eller köper något av er nästa, skall ni inte göra varandra orätt: efter antalet år från jubelåret skall du betala din nästa, efter antalet årsgrödor skall han få betalning av dig. Alltefter som åren är fler skall du betala högre pris, och alltefter som åren är färre skall du betala lägre pris. Ty ett visst antal grödor är det han säljer till dig. Ni skall inte göra varandra orätt, du skall frukta din Gud. Ty jag är Herren, er Gud.«

Responsoriepsalm Ps 67:2–3, 5, 7–8 (R. 4)

R. Folken skall tacka dig, o Gud, alla folk skall tacka dig.

Gud vare oss nådig och välsigne oss,
må han låta sitt ansikte lysa och ledsaga oss,
så att man på jorden lär känna hans väg,
bland alla hedningar hans frälsning. R.

Folkslagen skall glädja sig och jubla,
ty du dömer folken rätt,
och du leder folkslagen på jorden. R.
Jorden har givit sin gröda.
Må Gud, vår Gud, välsigna oss.
Må Gud välsigna oss
och alla jordens ändar frukta honom. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 3 Mos 25:1, 8–17

Herren talade till Mose på Sinaiberget:

Du skall låta det gå sju sabbatsår, sju gånger sju år, så att tiden för de sju sabbatsåren blir fyrtionio år. I sjunde månaden, den tionde dagen i månaden, skall du låta hornen ljuda. På försoningsdagen skall ni stöta i horn i hela ert land, och ni skall helga det femtionde året och utropa frihet åt alla invånare i landet. Det skall vara ett friår för er: var och en skall få tillbaka sin egendom och få komma tillbaka till sin släkt. Detta femtionde år skall vara ett friår för er. Då skall ni inte så något, och vad som växer upp av spillsäden skall ni inte skörda, och druvor från de obeskurna vinstockarna skall ni inte plocka. Ty det är ett friår, det skall ni hålla heligt. Ni skall få er mat av det marken kan ge.

Under friåret skall var och en få tillbaka sin egendom. Om du säljer åt din landsman eller köper av honom, skall du inte göra något orätt. Du skall betala din landsman efter det antal år som gått sedan friåret, och han skall sätta priset efter det antal år du kan bärga skörden. Ju fler år desto högre pris skall du betala, och ju färre år desto lägre pris, ty det är ett visst antal grödor han säljer åt dig. Ni skall inte göra orätt mot varandra; du skall frukta din Gud, ty jag är Herren, er Gud. Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 67:2–3, 5, 7–8 (R. 4)

R. Folken, o Gud, skall tacka dig, alla folk skall tacka dig.

Gud vare oss nådig och välsigne oss,
må han låta sitt ansikte lysa och ledsaga oss,
så att man på jorden lär känna hans väg,
bland alla hedningar hans frälsning. R.

Folkslagen skall glädja sig och jubla,
ty du dömer folken rätt,
och du leder folkslagen på jorden. R.

Jorden har givit sin gröda.
Må Gud, vår Gud, välsigna oss.
Må Gud välsigna oss
och alla jordens ändar frukta honom. R.

Halleluja Matt 5:10

V. Saliga de som förföljs för rättfärdighetens skull,
dem hör himmelriket till.

Evangelium Matt 14:1–12

Vid den tiden fick tetrarken Herodes höra talas om Jesus, och han sade till sina tjänare: »Det är Johannes döparen. Han har uppstått från de döda, och därför kan sådana krafter verka genom honom.«

Det var så att Herodes hade låtit gripa Johannes och slå honom i bojor och sätta honom i fängelse. Anledningen var Herodias, hans bror Filippos hustru. Johannes hade nämligen sagt till honom: »Det är inte tillåtet för dig att leva ihop med henne.« Herodes ville döda honom men vågade inte för folket, som menade att Johannes var en profet. Men när Herodes firade sin födelsedag, dansade Herodias dotter inför sällskapet och gjorde honom så förtjust att han med ed lovade att ge henne vad hon än begärde. På uppmaning av sin mor sade hon: »Låt mig genast få Johannes döparens huvud på ett fat.« Kungen blev bedrövad, men för edens och gästernas skull befallde han att hon skulle få det, och han lät halshugga Johannes i fängelset. Man bar in huvudet på ett fat och gav det till flickan, och hon bar det till sin mor. Johannes lärjungar kom dit och hämtade hans döda kropp och begravde den. Sedan gick de och berättade för Jesus vad som hade hänt.

ARTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 3 AUGUSTI

Första läsningen Pred 1:2; 2:21–23

Tomhet, idel tomhet, säger Predikaren,
tomhet, idel tomhet, allt är tomhet.
Ty också den som har strävat
med klokhet, insikt och framgång
måste lämna vad han äger
åt en som inte lagt ner någon möda på det.
Även detta är tomhet och ett stort elände.
Vad får då människan ut av all sin möda,
av all sin mödosamma strävan under solen?
Var dag är en smärta,
var syssla en plåga.
Inte ens om natten finner hjärtat ro.
Även detta är tomhet.

Responsoriepsalm Ps 90:3–6, 12–14, 17 (R. 1)

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2000:

R. Herre, du har varit vår tillflykt från släkte till släkte.

Du låter människan bli mull igen,
du säger: Bli vad du en gång var!
Tusen år är i dina ögon
som den dag som förgick i går,
som en av nattens timmar. R.

Människorna sveper du bort,
de är som morgonsömn.
De förgås som gräset.
Fast det frodas om morgonen är det förgängligt:
mot kvällen vissnar det och torkar bort. R.

Lär oss hur få våra dagar är,
då vinner vårt hjärta vishet.
Kom tillbaka, Herre! Hur länge skall du vredgas?
Förbarma dig över dina tjänare! R.

Mätta oss var morgon med din nåd,
så får vi jubla av glädje i alla våra dagar.
Herre, vår Gud, låt oss känna din ljuvlighet.
Låt allt vi gör krönas med framgång! R.

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2025:

R. Herre, du har varit vår tillflykt från släkte till släkte.

Du låter människan vända åter till stoft,
du säger: "Vänd åter, ni människor."
Ty tusen år är i dina ögon
som den dag som förgick i går,
de är som en nattväkt. R.

Du sköljer dem bort,
de är som en sömn,
de är förgängliga som gräset:
det blomstrar upp och frodas om morgonen,
men om aftonen torkar det bort och förvissnar. R.

Lär oss betänka hur få våra dagar är,
så att vi får hjärtats vishet.
Herre, vänd åter.
Hur länge dröjer du?
Förbarma dig över dina tjänare! R.

Mätta med din nåd oss när morgon gryr,
så att får vi jubla och vara glada i alla våra dagar.
Herre, låt oss förnimma din ljuvlighet.
ge framgång åt våra händers verk. R.

Andra läsningen Kol 3:1-5, 9-11

Om ni alltså har uppstått med Kristus, sträva då efter det som finns där uppe där Kristus sitter på Guds högra sida. Tänk på det som finns där uppe, inte på det som finns på jorden. Ni har ju dött, och ni lever ett osynligt liv tillsammans med Kristus hos Gud. Men när Kristus träder fram, han som är ert liv, då skall också ni träda fram i härlighet tillsammans med honom.

Döda därför det jordiska hos er: otukt, orenhet, lidelser och onda lustar och själviskheten, detta avgudereri. Ljug inte för varandra, ni har ju klätt av er den gamla människan och hennes vanor och klätt er i den nya, som förnyas till verklig kunskap och blir en bild av sin skapare. Då är ingen grek eller jude, omskuren eller oomskuren, barbar, skyt, slav eller fri. Nej, Kristus blir allt och i alla.

Halleluja Matt 5:3

V. Saliga de som är fattiga i anden,
dem hör himmelriket till.

Evangelium Luk 12:13-21

Vid den tiden sade någon i hopen till Jesus: »Mästare, säg åt min bror att dela arvet med mig.« Han svarade: »Vem har satt mig till att döma eller skifta mellan er?« Och han sade till dem: »Akta er för allt habegär. En människas liv beror inte av överflöd på ägodelar.« Sedan gav han dem en liknelse: »En rik man hade fått god skörd på sina jordar. Han tänkte för sig själv: 'Vad skall jag göra? Jag har inte plats för hela skörden.' Han sade: 'Så här skall jag göra. Jag river mina lador och bygger större så att jag får rum med säden och allt annat jag äger. Sedan kan jag säga till mig själv: Nu min vän är du väl försörjd för många år framåt. Du kan vila ut. Ät, drick och roa dig.' Men Gud sade till honom: 'Din dåre, i natt skall ditt liv tas ifrån dig, och allt du har lagt på hög, vem skall få det?' Så går det för den som samlar skatter åt sig själv men inte är rik inför Gud.«